

Lovforslag nr. L 14. Fremsat den 7. oktober 1986 af industriministeren (Nils Wilhjem)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om markedsføring

§ 1

I lov nr. 297 af 14. juni 1974 om markedsføring, jfr. lovbekendtgørelse nr. 142 af 19. marts 1986 foretages følgende ændringer:

1. Efter § 8 indsættes i kapitel 2:

»§ 8a. Erhvervsdrivende må ikke over for en forbruger yde eller reklamere med rentefri kredit eller anden lignende ordning, hvis kredittens løbetid overstiger 3 måneder.

Stk. 2. I forbindelse med ydelse af kredit til forbruger udover 3 måneder skal den erhvervsdrivende opkræve en årlig rente, der mindst svarer til den rente, der er fastsat efter lov om renter ved forsinket betaling m.v. med et fradrag på 2 pct.

Stk. 3. Stk. 1-2 gælder ikke for finansieringsinstitutter, der er undergivet andet offentligt tilsyn.«

2. I § 16, stk. 1, ændres »kapitel 1« til: »§§ 1-5 og § 8a«.

3. I § 19, stk. 3, ændres »§§ 6-8« til: »§§ 6-8a«.

§ 2

Lovforslaget kan stadfæstes straks efter vedtagelsen.

§ 3

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. Loven finder anvendelse for kontoaftaler indgået den 7. oktober 1986 eller senere, således at pligten til at svare renter indtræder for gæld, der er opstået efter lovens ikrafttræden.

§ 4

Loven gælder ikke for Grønland.

Stk. 2. Loven gælder ikke for Færøerne, men kan ved kgl. anordning sættes i kraft for denne landsdel med de afvigelser, de særlige færøske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget er et af elementerne i regeringens initiativer til fremme af opsparingen og nedbringelse af gældssætningen som omtalt i statsministerens åbningsredegørelse til folketinget den 7. oktober 1986.

Lovforslaget tager sigte på at dæmme op for den senere tids om sig gribende markedsføring af rentefri kreditordninger.

Ordninger med langvarig rentefri kredit findes uheldige, da de ofte medfører uklarhed om prisdannelsen til skade for forbrugerne og den indbyrdes konkurrence i detailhandelen. Herudover tvinger markedsføringen af sådanne ordninger på en urimelig måde forbrugere, der ønsker at få mest muligt for pengene, til at stifte gæld i forbindelse med varekøb og derved indgå i aftaler om mere komplicerede købsformer, fremfor at købe kontant.

Efter markedsføringslovens generalklausul i § 1 er der mulighed for at gribe ind over for markedsføring inden for enhver form for erhvervsvirksomhed, der strider mod god markedsføringsskik.

Under henvisning til, at ordninger med langvarig rentefri kredit har taget et efter regeringens opfattelse uønsket omfang, er det imidlertid skønnet nødvendigt at indføje en særlig bestemmelse i kapitel 2 om markedsføringsforbud, der forbyder sådanne ordninger.

Sanktionen for overtrædelse af bestemmelsen om langvarig rentefri kreditgivning vil i lighed med markedsføringslovens øvrige specielle markedsføringsforbud kunne straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Herudover er det fundet hensigtsmæssigt at give forbrugerombudsmanden mulighed for i disse sager at anlægge civil forbudssag samt nedlægge foreløbigt forbud.

Lovforslaget skønnes ikke at få økonomiske

eller administrative konsekvenser.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Bestemmelsen tager sigte på at regulere enhver aftale om ydelse af kredit til forbruger, f.eks. kreditkøb, kontokøb og fritstående lån.

Bestemmelsen omfatter alene ydelse af kredit til forbrugere og ikke til erhvervsdrivende.

For at undgå senere tvivl om bestemmelsens rækkevidde er det fundet nødvendigt at præcisere, at bestemmelsen omfatter både de tilfælde, hvor den erhvervsdrivende yder og reklamerer med rentefri kredit.

For at undgå omgåelse i form af opkrævning af en symbolsk rente fastsættes en minimumsrente, der følger rentefastsættelsen i lov om renter ved forsinket betaling, dog med et fradrag på 2 pct. Dette svarer for tiden til en rente på diskontoen plus 4 pct.

Til nr. 2

Udvidelsen af § 16, stk. 1, til også at omfatte forbud mod ydelse af og reklamering med rentefri kredit udover 3 måneder giver forbrugerombudsmanden mulighed for hurtig indgriben i form af et foreløbigt forbud i medfør af § 16, stk. 2.

Til nr. 3

Bestemmelsen giver hjemmel til at pålægge bødestraf.

Til § 3

For at modvirke kredithamstring foreslås det, at loven finder anvendelse for kontoaftaler indgået den 7. oktober 1986 eller senere, således at pligten til at svare renter indtræder for gæld, der er opstået efter lovens ikrafttræden.